

श्रीउगोसाधन नृ॥१॥ पंडवाउद्गुः ॥ २ ॥ प्रहृतादनारद
 पराक्षरपुंडरीकथासावरीष कुरुक्षेत्रोनक्षभी
 क्रादादयाः तु शंगद्युनिमृतमित्युवी
 लीषणादयाः एतान्तु परमलागवातान
 माभी॥१॥ लोभहरणाउपाया॥ द्वभौ
 वीपद्विपुद्विपुद्वितीवनेन पापं प्रणा

स्थिति पूर्वोदर भी तेवेन॥ आकु तु कीर्ति
 स्थितीष्वनं जय अहृत्वा न माई सु तोऽस्य
 यतां न जय यंतीरोऽगाः रा॥ अवध्ये वाच्या॥ ये
 मानवापीणतरोऽपवोपरद्दानादौ य
 एं सुरगुं सततं स्मरंति बा ध्योनेन ते
 नहृतमित्यिष्यतेनाहृतो॥ भाद्रुः करो

दृर्दर्शनं पुनः पिवति ॥३॥ इंद्रुवा
 नारायणो नाभनदो नराणां प्रसिद्धयो
 रु कृषितः पृथिव्यां ॥ अनेक उठन्मेष्टित
 पापसंचययं उरंत्य से पंसमुत्त मात्रमे
 व ॥ शायुषिरुद्धिवासा ॥ मेघस्थानं
 गीत औ स्मेयवासं श्रीकृष्णां कुरुते

नोहनासी तांगं ॥ पुण्योपेतं पुडरीका
 यताहुं विष्णुवं दसविलोक्यनाथं ॥
 नीभसेन उवाच ॥ तलोघ भग्नास्यरावरा
 वरविषाणु देवविलविष्मृतिनि ॥
 ॥ स ॥ भुदतायेनवरारुपिण्ठमेस्य
 यं भूभगिवान् प्रस्तीदन्तुषादा

अजुनुवाच ॥ अस्मिंत्यमयकं मनंतम्
 वर्यं विद्वन् प्रभुं भवितव्यमावन् ॥ ते
 लोकृविस्तार विश्वारक्षर कुरु रिपुपन्नोऽस्मि
 गति भट्टात्मा नान् ॥ १७ ॥ न कुलुवाच ॥ यद्दिग्म
 न भघस्तात्काले पाशा नुबंधायदि यकुलवि
 हीनेज्ञायते पुहिकोटे ॥ हमिशत्भापग
 झ ॥

साजायते चांतरा न्माप्रभु भवतु हृदि स्था
 केशवेनक्तिरेका॥ ता सहृदेव उपेवन्मात
 स्यद्दत्तराहुस्यविष्णोरत्त्वलत्तेज साहु प्रणा
 मंये प्रकुर्वन्ति ते पामपिनमोनमाणा कु
 त्यवाच्य॥ खकमिलनिहि छांयांयांयो
 निवद्गाम्यां॥ तस्यांतस्याहषीकेशात्यथि

नक्तिहिंदास्तु मे ॥१०॥ ईश्वर कवाच ॥ की
 रेषु पहिं पुभगे पुसरी स्तु पे षुरहः पि
 शाचमनुयेष्वपि ॥ यत्र यत्र जातस्य मे
 नयनुके शवत्यत्प्रसाद ॥ लक्ष्मयेव न
 क्तिरचलायनीन्यारिणी ॥ ११॥ स्तु भ
 द्रोवाचा ॥ एकोपि कृष्णः स्यहतः पुण्ये

હશાશ્વમેઘાવન્નથેન તુ લ્યઃ દશાશ્વમેઘી
 પુનરેતિજન્મહક્ષપ્રગામીન્પુનર્વાય
 ક્રામાડી ઉવાચણા હલ્મેરતાઃ હુ લ્મન્ન
 સ્મરંતિરાત્રો ચ હુ લ્મંપુનસત્કિતાયે॥તે
 નિન્ને હેણાઃ પ્રવિશોતિ હુ લ્મંટવિદ્યામંદ્ર
 તં કુતાશો॥૧૩॥ આનિમન્યુ વાચ્ય॥ ગોવિદગો

विंदुरे मुररे गोविंदगोविंद अतु कं दक्ष क्षः
 ॥ गोविंदगोविंदरथांग पाणे गोविंदगोविंद
 भांत्ययेथा ॥१॥ बृष्ट ध क्षेत्रे वाच ॥ श्रीराम
 नारागवा स्तुदेव गोविंदवे कुं ॥ मुक्तिदक्षला ॥
 श्रीकेशवानंतनस्तिंदविष्णो भांत्राहिसंसारमु
 जंगह षु ॥२॥ सात्यकित्वाच ॥ त्रैप्रभेयहे

विस्मोहू लाहू दा भोहरा ध्युता ॥ गेविदानंतसर्वे ।
 शवा सुदृशन भोरहुते ॥ १६ ॥ उद्धव उवाच ॥ वा
 स्त्रैवं परीत्यज्य योन्मेहव भुपासते ॥ त्रष्णितेजा
 क्षवीतीरकूपं रवनति ॥ १७ ॥ योभूजि
 यम् ॥ अपासभिस्त्रैयना शनेऽदिवाव्यरात्रोऽप
 धाविग्रहति ॥ यध्यस्त्रिकिंचित्तु हतंहतंभया

गृहे

जना द्विनेस्तेनहु नेनत्व थात्व ॥१८॥ संजय
 उवाच ॥ चार्ता विष्णुः शिष्यलाभभीताः
 घोरेषु व्याघ्रादि पूर्वमानाः ॥ संकीर्त्यनारो
 यणशष्टु मात्रं विभुक्त इः स्वास्तु विनोभवंति
 ॥१९॥ चक्रवर्ति उवाच ॥ चक्रमस्मिन्नारायणशस्त्र
 हासः हासस्य हासस्य च हासहासः ॥ चक्रवर्ति ॥

शोङ्गतोनराणांतस्माद्दुंधन्यतरेस्मिलोके
 २०॥ विदुरुदिवाच्या वासुदेवस्येभक्तासां
 तास्तद्गतभानसांगातेषां हासस्यहासोहुं भ
 वेजन्मनितं न्मनि ॥ २१॥ भीष्म तु वाच्य
 विपरीतेषु कालेषु परिहोणेऽयुवं कषु
 त्रहिनां कृपयाविलोशरणागतवत्साल

॥२३॥ द्वोणा यार्पिवास्य ॥ ये ये रता क्षक्ति वे
 ए हत्याकैलो कथना येन जना इनेन ॥ तेतेग
 ता विल्लु पुरी न रेडः क्रोधो पि हे वस्थ वे रा
 तुल्यः ॥२४॥ ह पास्याधि वास्य ॥ भजु भनः ल
 मिं भक्ते भारे त्याधि नीर्यं मनु ग्रह रषा
 व ॥ त्यङ्ग त्यभूत्यपरि चारक भूत्यभूत्यम्

तस्यनृत्पद्धतिभांस्मरलोकनाथ् ॥२३॥ अथवा
 मार्गिवाच्य ॥ गोविंदकेशवजनाद्विवासुरेव
 विश्वेशविश्वभवुर्लक्ष्मविश्वरूप ॥ श्रीपद्मना
 भपुर्षोत्तमपुक्तराहनारायणा च्युतनु
 सिंहनमोनमस्तो ॥ रामा करुदिवाच्य ॥ नान्य
 वदाभिनन्दृ गोभिन्नमिंतयाभिनान्यं स्मरा

भिन्नभजाभिन्ननाश्रिया भिन्नत्वात्पूरीयत्व
 रणां छुज भाद्रे गु श्रीकृष्णवास पुरुषोत्तम हेहि
 हास्य ॥२५॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ न मौनमः कारण
 वामनायनारायण ॥ भ्रतविठ्ठ कमाय ॥ शारद
 कसिग दीक्षायनमेत्तु तस्मेपुरुषोत्तमाय ॥२६
 गांवायुवास्य ॥ त्वमेवमात्मापितात्वमेवत्य

अदेवं द्वु ईसरवात्यभेव ॥ त्यमेव विधाइवि
 गुत्यमेव त्यमेव सर्वं नमहेव हेव ॥ श्रादुर्जो
 धनुवाच ॥ जानाभिष्ठ मृत्यमेप्रवृत्तिर्जो
 नाम्यघर्वनीयमेति हतिः केनापिष्ठेव न हाहि
 स्थितेन यथा नियुक्तो स्थितया करोभि ॥ रथागौत
 भुविया या ॥ त्रौलो क्य यैतन्य मया द्विवा ॥ गा
 श्रीनाथवि स्त्रो भवहास धैव ॥

प्रा तः समुत्थाय तथा प्रियार्थं संसार यावा भैरु वत्तपि
 षो ॥३॥ झु पृह उवाच यज्ञेश अतगो वंद नाद
 वानीत केश वा ॥ हस्तावि सोह भीके शवासु
 दिवनभोस्तुते ॥५॥ जय इथ उवाच ानभः हृष्ट
 यद्वृद्धाय द्रष्ट्वा गेनं तेभूत यी ॥ योगो वैराय एवा
 यत्याभृतं शारणं गतः ॥६॥ विकार उवाच ॥ क

१० वासुदेवाय हे वकी नं द्वनाय च ॥ नं दगो
 पकु भाराय गो विंशानु मोनभः ॥ ३३ ॥ सो भद
 त उवाच ॥ द भः परम कल्पा एनमस्ते वी
 श्रभावनः ॥ वासुदेवाय शान्ताय यु नां पतये
 नभः ॥ ३४ ॥ वीरा उवाच ॥ नमो ब्रह्म एप देवा
 य गो ब्रा लण्डिनाय या जगद्विताय कृष्ण

गोविंदायनमोनभः ॥३५॥ भैत्युदिवाया अत
 स्मिषुष्ट्यसंकामपीतवासम्भावकतयेनम्
 स्पंतिगोदिद्वन्तेष्वाविद्वतेभये ॥३६॥ वसुदेव
 उवाय ॥ हृष्णहृष्णपालत्यनगतीनां ग
 तिर्थवि ॥ संसारणुविभग्नानां प्रसीद पुरये
 त्वभा ॥३७॥ श्रीकृष्णउवाया सत्यं छवीनिम
 तुजाः स्वयम् इवाकुनाथोमां मुकुंदनरसिंह

जनाद्विनिति॥ जीवनजपंत्युद्दिनंभरणेवापाष।
 एकाष्टसहस्रायद्वाच्यनीष्टं॥ ३८॥ कुलाक
 स्वेतिहृषतियोमास्मरति॥ नित्यशः॥ जलं
 मित्यायथापद्मनरकाउचराभ्युद्धं॥ ३९॥
 इश्वरउवाच॥ सहनवस्थयगेत्युत्कापुमान्
 कल्पशतवयं॥ गंगादिसर्वतीर्थभुस्त्रातो